

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 10 • ROČNÍK XXVI.

ŘÍJEN 2020

Foto Vladimír Procházka

Městys Buchlovice získal darem dvě rozměrné olejomalby malíře Františka Makyty, někdejšího rodáka z Buchlovic. Na prvním obraze je pohled na hrad Buchlov od tzv. Šanderovy hájenky, který už dnes není možné kvůli zalesnění místa zhlédnout. Na druhém vidíme buchlovický státní zámek z luk zámecké zahrady. O daru a samotném Františku Makytovi se více dozvíte uvnitř tohoto zpravodaje.

Zprávy z radnice

Vážení a milí spoluobčané,

mám velkou radost, že po měsících intenzivní snahy a úsilí Vám můžeme oznámit, že od 4. 1. 2021 bude opět obsazena ordinace druhého praktického lékaře v Buchlovicích, a to zdravotnickou společností Všeobecný lékař. Bez nadsázky je možno říci, že v současné době, kdy je celostátní situace s obvodními lékaři opravdu kritická, je téměř zázrak, že se objevil pan doktor, jmenovitě MUDr. Róbert Uhnák, který k nám do Buchlovic nastoupí. V některých městech a obcích hledají praktického lékaře celou řadu let. V tuto chvíli je třeba ještě vyřídit spoustu administrativních záležitostí. Uvědomuji si, že tato doba, kdy je zdravotní riziko obrovské a všichni zažíváme neklid a nervozitu, je pro nás všechny náročná. O to víc je to pro nás všechny dobrá zpráva.

Děkuji všem, kteří se zajímali, četli naše vysvětlení a chápali, že nebylo v našich silách obsadit prázdnou ordinaci v tak krátkém čase.

Mgr. Pavla Večeřová

Letošní hody se neuskuteční

Městys Buchlovce oznamuje všem, že letošní tradiční Martinské hody s právem v měsíci listopadu se neuskuteční. Důvodem jsou stupňující se opatření proti šíření nebezpečného koronaviru Covid-19.

K tomuto rozhodnutí došlo po řádném uvážení s každoročními pořadateli hodů, Sborem dobrovolných hasičů Buchlovce. Původně jsme uvažovali o uspořádání hodů v omezeném rozsahu, ale vzhledem k vážné aktuální situaci došlo ke konečnému meznímu rozhodnutí. Věříme, že se během času situace změní a že si ty příští buchlovické hody, o to víc, náležitě užijeme!

Městys Buchlovce

Vážení spoluobčané,

vedení městyse Buchlovce dlouhodobě hledalo způsob, jak zefektivnit nakládání s odpady na našem katastru. Prioritami bylo především:

Ochrana životního prostředí, ke které můžeme přispět každý osobně tím, že budeme třídit vybrané komodity a tím minimalizovat množství odpadu ukládané na skládkách.

Spravedlivá výše poplatku pro občany podle množství vyprodukovaného a vytríděného odpadu.

Zmenšení množství smíšeného komunálního odpadu, který je odvážen na skládku, neboť v blízké budoucnosti bude celorepublikově docházet k prudkému nárůstu poplatků za uložení odpadu na skládkách.

Výše uvedené nám není lhostejné. Mnohdy v našich domácnostech produkuje zbytečně velké množství odpadů. Vše začíná zvažováním již při nákupu. Trápí nás také neukáznění občané, kteří ukládají tříděný odpad mimo kontejnery, i když je to vyhláškou zakázáno a sběrný dvůr, kde můžeme větší množství odpadu odevzdat, není daleko.

Proto jsme rozhodli zavést v našem městysi Motivační a evidenční systém odpadového hospodářství (MESOH), který by nás měl vést k zodpovědnému nakládání s odpady, což se promítne i ve spravedlivé výši ročních poplatků jednotlivých domácností za svoz odpadů.

Komu není tato otázka lhostejná, zapojte se k MESOH. Zapojení k MESOH je dobrovolné.

V nejbližší době Vám do schránek přijde obálka s podrobnostmi, jak postupovat v případě, že se rozhodnete k Motivačnímu a evidenčnímu systému sběru odpadů v našem městysi připojit.

Budme zodpovědní každý sám za sebe. Chraňme si pro sebe a své potomky životní prostředí, které je již tak velmi zatěžováno množstvím odpadů.

Vedení městyse Buchlovce

Výsledky voleb do Senátu Parlamentu ČR

konané ve dnech 2. 10.–3. 10. 2020 a 9. 10.–10. 10. 2020

Ve dvou buchlovických volebních okrscích bylo v 1. kole senátních voleb vydáno a odevzdáno 886 obálek, ve 2. kole 517 obálek. Počet platných hlasů v 1. kole 847, ve 2. kole 515. Volební účast v 1. kole činila 44,36 %, ve 2. kole 25,77 %.

Výsledky voleb v Buchlovicích

1. kolo: Josef Bazala, KDU-ČSL (287 hlasů, 33,90 %), Ivo Valenta, Soukromníci (279, 32,98 %), MUDr. Petr Sládek, ODS (152, 17,89 %), Ing. Antonín Sedá, ČSSD (91, 10,78 %), Jarmila Blažková, SOD (38, 4,43 %).
2. kolo: Josef Bazala, KDU-ČSL (279 hlasů, 54,13 %), Ivo Valenta, Soukromníci (236, 45,85 %).

Městys zavádí sběr drobných kovů

Od poloviny měsíce října zavedl městys Buchlovice nový sběr drobných kovů. Dva sběrné kontejnery byly umístěny na sběrná místa na náměstí vedle Záložny a na rozcestí pod Podvinohradím. Sběrné nádoby jsou určeny výhradně na odkládání plechovek od potravin, nápojových plechovek a ostatních drobných kovových předmětů z domácnosti. Nevhazujte, prosím, do kontejnerů obaly znečištěné od zbytků potravin a nebezpečných látek. Kontejnery na kovy má městys v bezplatném pronájmu s předpokládanou frekvencí svozu 1× za 8 týdnů.

Již delší dobu jsou na několika sběrných místech v Buchlovicích k dispozici i popelnice, určené na sběr použitých kuchyňských olejů. Nevhazujte, prosím, do těchto nádob jiný odpad. V opačném případě přidáváte práci zaměstnancům našich služeb městyse. Děkujeme.

V odpoledních hodinách 8. září se sešli členové rady městyse společně s dalšími buchlovickými zastupiteli, aby projednali záležitosti návrhů opatření týkajících se územního plánu městyse a územní studie lokality Smradávka. (foto -bž-)

Výsledky voleb do Zastupitelstva Zlínského kraje

konané ve dnech 2.–3. 10. 2020

Ve dvou buchlovických volebních okrscích bylo vydáno a odevzdáno 900 obálek (z celkového počtu 2.026 voličů). Počet platných hlasů 885 (tj. 98,33 %). Volební účast činila 44,42 %.

Výsledky voleb v Buchlovicích:

KDU-ČSL (177 hlasů, 20,00 %), ANO (174, 19,66), Občanská demokratická strana (119, 13,44), Česká pirátská strana (107, 12,09), Starostové a nezávislí (74, 8,36), Česká strana sociálně demokratická (61, 6,89), Svoboda a př. demokracie, SPD (51, 5,76), Trikolóra, Soukromníci, NEZ (51, 5,76), Komunistická str. Čech a Moravy (49, 5,53), Moravané (14, 1,58), DSZ – za práva zvířat (5, 0,56), SPR-REP. str. Čech, Moravy, Slezska (3, 0,33), ROZUMNÍ – Petr Hannig (0, 0,00), Volte Pr. blok www.cibulka.net (0, 0,00).

Nové knihy v naší knihovně

Naučná literatura

M. Zelený Atapana: Veselé tropy Amazonie
M. Zelený Atapana: Dějiny Velké Kolumbie
T. Šíma: Na kole přes Afriku

Krásná literatura

A. Hessová: Osvětimský proces
C. Gerhardsen: Náledí
T. Driscollová: Chladná jako led
C. Shepherd: Vražda na blatech
K. Fisherová: Žena, kterou jsem byla

Krásná literatura pro děti a mládež

Z. Železný: Naši ptáci (naučné říkanky)

Nové knihy z Projektu Česká knihovna

Naučná literatura

P. Kovařík: Naše studánky
M. Holeček: Hrdinové zámořských objevů
J. Padevêt: Komunistické lágry
J. Fidler: Dějiny československých legií v datech
D. Dočekal a kol.: Dítě v síti

M. Pravdová, I. Svobodová: Akademická příručka českého jazyka

Krásná literatura

M. Urban: Kar
J. Topol: Sestra
J. Voskovec, J. Werich: Čtyři hry

Naučná literatura pro děti a mládež

J. Otčenášek: České lidové pohádky, Zvířecí pohádky a bajky
J. Otčenášek: České lidové pohádky, Kouzelné pohádky
B. Müllerová: Atlas opravdovských příšer

Krásná literatura pro děti a mládež

P. Soukupová: Klub divných dětí
M. Golasovská: Bylinkář
K. Smolíková: Pozor, v knihovně je kocour!

Tyto knihy českých autorů jsme si vybrali a dostali zdarma v rámci každoroční akce pro knihovny Projekt Česká knihovna.

Mgr. Dagmar Možná, knihovnice

Během měsíce září pokračovala rekonstrukce kanalizačního řadu od parkoviště před tržnicí, která se přesunula kolem Československého kulturního centra do Hřbitovní ulice, kde pokračuje výkopovou metodou. Stavbu provádí pro Slovácké vodárny a kanalizace, a.s. Uherské Hradiště firma Tufír, spol. s r. o. Kunovice. Kanalizační řad v této ulici končí u hřbitovní kaple sv. Alžběty. (foto -bž-)

V měsíci květnu tomu bylo již 15 let, kdy proběhly oslavy 200. výročí povýšení Buchlovic na městečko císařem Františkem v roce 1805. V té době tehdejší představitelé městyse – členové rady, zasadili před úřadem tzv. lípu nevinu II (podle pověstné tzv. lípy nevinu na hradě Buchlově), která se od této doby bujně rozrůstá.

V letošním roce zaznamenává jednotka SDH Buchlovice rekordní nárůst počtu svých výjezdů, jaký nikdy v historii neměla. Z velké části hasiči pomáhají při dopravních nehodách na silnici I/50 na Brno v okolí Buchlovic a u dalších událostí. Patří jim za to velký dík. (foto SDH Buchlovice)

Začátek školního roku v mateřince

A je tady opět září. Nový školní rok 2020/2021. Jaký asi bude? Určitě poznamenaný koronavirovou pandemií, která ovlivňuje více či méně životy nás všech. I když mateřinka měla své brány o prázdninách zavřené pouze 2 týdny, stihly jsme vše nachystat a za zpřísněných bezpečnostních i hygienických požadavků vycházejících z manuálu MŠMT jsme 1. září vyhlížely první předškoláčky. Mateřinka se opět zaplnila dětmi, které se za svými kamarády už moc těšily. Vždyť některé děti mezi nás nechodily již od března. Ti úplně noví to měli letos velice těžké. Protože se v jarní prázdniny neuskutečnily oblíbené „Hrátky pro rodiče s dětmi“, neměly tyto děti možnost seznámit se nejen s prostředím mateřinky, ale také s paní učitelkami. Ukápl o pár slziček, ale postupně se vše srovnalo. Provoz jsme zahájily ve všech třech třídách. První třída Kuřátka – zde chodí děti ve věku 2,5–4 roky. S nejmenšími dětmi nám vypomáhá chůva. Ve třídě Berušek máme děti od 4–5 let a nejstarší děti s povinným předškolním vzděláváním navštěvují třídu Sluníček. Snažíme se, aby náplň předškolního vzdělávání ovlivnil koronavirus co nejméně. I když nebudeme v 1. pololetí školního roku zvát do mateřské školy žádné divadelní a kulturní soubory, některé tradiční podzimní akce určitě uspořádáme, i když v jiné podobě. Zatím se snažíme využívat s dětmi krásného podzimního počasí a co nejvíce času trávit venku na školní zahradě. Děti ze Sluníček se již vypravily na delší procházku do jabloňových sadů na Smradavce.

A co nás čeká v nejbližší době? Od října budou nejstarší děti opět navštěvovat předplavecký výcvik v Uherském Hradišti, kam se už moc těší. Děti se špatnou výslovností si budou řeč procvičovat v kroužku logopedie. Kroužek keramiky bude letos pro dvě skupiny dětí a keramická pec na školce tak bude opět vytižená. Sportovně nadané děti si protáhnou tělo při sportovních činnostech.

Věříme, že i přes všechny problémy spojené s koronavirem se nám podaří i v letošním školním roce pobyt v mateřské škole pro děti zpříjemnit tak, aby se za námi těšily a do mateřinky chodily rády.

Kolektiv Mateřské školy Buchlovce

Vážení rodiče, milí spoluobčané!

Když jsem se rozhodla vypomoci obci a zastoupit paní ředitelku, která je na mateřské dovolené, aby byl zajištěn řádný chod školy, nečekala jsem, jak náročná doba nás čeká.

V současné době jsem nejdéle sloužícím zaměstnancem naší školy, nastoupila jsem sem v roce 1983, takže jsem v naší škole již leccos zažila a myslela jsem si, že už mě nemůže nic moc překvapit...

Ale je to tady. Přišel „covid“ a s ním nová povinnost. Řídit školu v době distanční výuky, zabezpečit, aby všechny děti měly dostupné studijní podklady, zajistit proškolení pedagogů v nových formách práce, zajistit hygienické a desinfekční prostředky, sledovat stále se měnící pokyny nadřízených úřadů, vymýšlet co nejschůdnější řešení nové situace, komunikovat s rodiči.

To poslední bylo v minulém pololetí to nejnáročnější. Někteří rodiče nechtěli pochopit, že distanční výuka se nerovná online výuce, na kterou všechny děti nemohou z důvodu nedostačitého vybavení dosáhnout. Že my učitelé víme, co je naší povinností, že se řídíme pokyny z nadřízených míst a že děláme vše, co je v našich silách. I když v jiných školách to dělali jinak...

Nakonec jsme vše ustáli a zdárně školní rok ukončili. Naivní bylo myslet si, že tím to končí. Jen začal letošní školní rok, už nás covid-19 opět zaskočil. A pozastavil výuku v několika třídách, naštěstí jen na pár dnů.

Jelikož se dá předpokládat, že to nebyl poslední výpadek, nastavujeme nové komunikační kanály, jak pro výuku, tak pro informování rodičů. Je však důležité, aby rodiče tyto kanály sledovali, zprávy četli a brali na vědomí. Budeme se společně učit nové věci, ovládat program Microsoft Teams, setkávat se při online hodinách tak, aby nás další výpadek zasáhl co nejméně.

Je však důležité, aby si všichni zúčastnění uvědomili, že případná distanční výuka je povinná, že žáci musí plnit řádně a v termínech zadané úkoly, a že letos se nedají očekávat žádné další úlevy v hodnocení žáků.

Úplně nejdůležitější je, aby se rodiče nebáli zeptat, pokud narazí na jakýkoli problém, ale ptali se těch, kteří to mohou řešit, tedy učitelů jednotlivých předmětů, třídních učitelů, vedení školy. Aby se vše řešilo hned a přímo a ne přes média nebo anonymní dopisy. Jsem si jista, že většina rodičů nám důvěřuje a je spokojena s tím, co a jak děláme. Rádi bychom o správnosti naší cesty přesvědčili i ty nespokojené..., ale musí být ochotni s námi komunikovat.

Přeji nám všem pokojný průběh školního roku 2020–2021 s co nejmenšími výpadky, samozřejmě hodně zdraví, a těším se na dobrou spolupráci.

Mgr. Alena Mikulíková
ZŠ a MŠ Buchlovice

Seznamovací pobyt žáků 6. třídy

Šestá třída je pro žáky zlomová a pro některé může být i velmi zátěžová. Žákům se změní prostředí, přibudou nové předměty, začnou se u nich střídat vyučující, poznají nové spolužáky. A hlavně v letošním roce se ke všem těmto standardním adaptačním důvodům přidaly problémy půlroční absence sociálního kontaktu a společného vzdělávání z důvodu uzavření škol.

Paní učitelka Alena Macková se rozhodla tento náročný vstup na 2. stupeň svým žákům v 6. třídě ulehčit a umožnit se znovu společně aktivně zapojit do přirozeného sociálního a vzdělávacího prostředí. Připravila si pro ně seznamovací pobyt s prvky adaptačního pobytu. Z důvodu možné obavy z nemoci COVID – 19 probíhal tento pobyt v prostorách školy.

S velkým nasazením prožili žáci během jeden a půl dne množství zajímavých seznamovacích her, aktivit a kvízů. Zamysleli se, jak by měl fungovat správný třídní kolektiv, pojmenovali svoji třídní slabost a zamysleli se nad nastavením třídních pravidel. Získali tím tolik potřebné zkušenosti k vytvoření pozitivních vztahů v třídním kolektivu, které je třeba zakládat jak na poznání sebe sama, tak i poznáním všech kolem sebe. Během něj se také lépe poznali žáci mezi sebou, i s novou třídní učitelkou A. Mackovou. Doufám, že tyto zkušenosti a zážitky budou dobrou oporou pro další potřebnou práci ve třídě.

Snad se tyto pobyty stanou na naší škole tradicí a budeme je moci pořádat i v jiném, než školním prostředí.

Mgr. Alena Macková

Život a nástrahy města Deadwood

aneb Jak se skautští táborníci stali osadníky Divokého západu

Tento rok skauti opět objevovali o prázdninách jiný kout republiky. V Královéhradeckém kraji, poblíž města Vamberk, na úpatí Orlických hor, leží vesnice Peklo. A kousek za vesnicí vedle řeky Zdobnice se nacházelo i krásné a prosluněné tábořiště.

Třicítka táborníků – osadníků nejdříve čekalo rozluštění staré indiánské šifry, díky níž se seznámili s jejich hlavním posláním. Poté je přivítal Sheriff s ostatními vysoce postavenými členy městské rady. Jakmile je uvítal, podrobili se osadníci rozřazení do družin. Jeden po druhém navštívili nejmočnějšího indiána z kmene Siouxů, který jim předal na důkaz přátelství a míru vystřelenou patronu z poslední bitvy mezi indiány a kovboji.

Od následujícího rána vznikly nové skupinky kolonistů – Banditi, Pašeráci, Apači a Kovbojové. Ti 11 dní osidlovali a rozvíjeli svá získaná území. Zároveň ale čelili nástrahám okolních nájezdníků, banditů a nepřátelských indiánských kmenů. Kromě hraní celotáborové hry "BANG! Život a nástrahy města Deadwood" se děti učili i tábornickým dovednostem a radostem, dopoledne dodržují po družinkách služby (úklid, dřevo, pumpování vody apod.) a večer hlídají tábořiště určené hlídky. Z celotáborové hry nebylo předem jasné, kdo vyhraje, letos rozhodovala o vítězi spíše náhoda, odhodlání a pečlivost, než síla a rychlost. Do dne zúčtování vyhrávala každou chvilku jiná družinka. Až v poslední den se rozhodlo a vítězství měla v kapse družinka Pašeráků. A za jednotlivce zvítězili v mladší kategorii – 3. místo Zuzka Kalinová, 2. místo Kristián Falta a Julča Šimečková 1. místo. A ve starší kategorii – 3. místo Ondra Hlúšek, 2. místo Síme Dvouletá a Tereška Marková 1. místo. Všechny děti dostaly od členů městské rady diplomy a ocenění za jejich jedenáctidenní snažení.

Tento tábor byl výjimečný, možná si děti chyběly v době karantény a víc si vážily chvil, kdy můžou být spolu. I pro nás byla příprava tábora velmi nejistá, nikdo nevěděl, jak to nakonec dopadne. Jsme moc rádi, že se tábor uskutečnil a my jej s našimi skauty i novými dobrodruhy mimo skautskou organizaci mohli zažít. O táborníky se nepetřžitě staral tým vedoucích, kuchaři a zdravotník, kteří svoji práci dělali dobrovolně, ve svém volném čase a bez finanční odměny. A za to jim patří můj obrovský dík.

Děkujeme všem, kteří nám, ať už přispěli cenami, nebo pomohli s uskutečněním tábora – firmám Favex a BD Sensors, Zámecká zahrada z. s. Milotice, E. Bočková a všem rodičům našich táborníků.

Skauti Buchlovice

Létající trenéři opět v Buchlovicích

V letním období proběhl další trénink mladých fotbalistů a fotbalistek buchlovické přípravky s „létajícími trenéry“ (25. června) na travnatém hřišti TJ Buchlovice. Všechny zaujala ukázka tréninku mladých fotbalistů FC Barcelona. Tréninku se zúčastnilo kolem padesáti mladých fotbalistů, kteří si na závěr pochutnali na grilované uzenině, limonádě a sladkostech. (foto Vendula Mikulíková, Tomáš Strýček)

Jakub Daňhel se podepsal na tři roky Slovácku se Slováckem

Na fotografii podepisuje mladý fotbalista Jakub Daňhel z Buchlovic smlouvu s Pavlem Kukou, bývalým českým reprezentantem, účastníkem úspěšného EURO 1996 v Anglii, kde jsme získali stříbrné medaile po prohře ve finále s Německem 1:2 a hráčem SK Slávia Praha i německých klubů bundesligy: 1.FC Kaiserslautern, 1.FC Norimberk, VFB Stuttgart. Pavel Kuka se stal členem Klubu ligových kanonýrů, kdy za svou celou kariéru nastřílel 153 ligových branek.

(Jiří Moravčík, foto facebook)

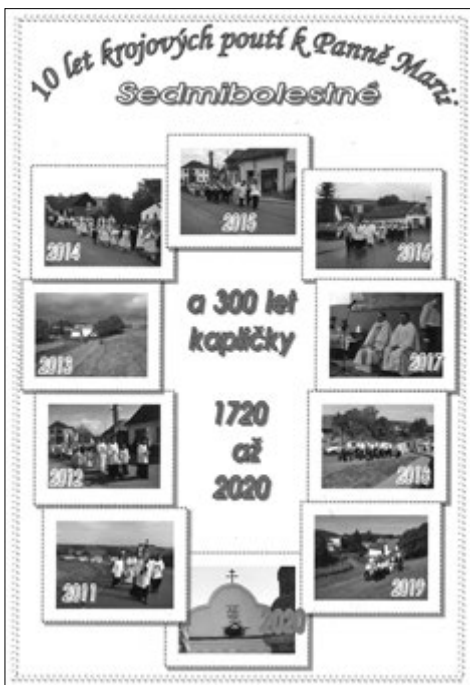

Turistické informační centrum Buchlovice oznamuje, že má v prodeji nový kalendář Buchlovice 2021. Cena kalendáře je 30 Kč. V měsíci říjnu má informační centrum otevřeno úterý až neděle v době 9.00–12.00 a 12.30–16.00 hod.

Začátkem září uspořádaly pracovnice Úřadu městyse Buchlovice, ing. Petra Dvořáčková a Iveta Rosůlková, každoroční vycházku obyvatel Domova pro seniory Buchlovice, o které městys pečuje. Procházku zpříjemnilo krásné pozdně letní počasí. (foto -bž-)

Na břestecké pouti

V neděli 13. září se v sousedním Břestku uskutečnila tradiční pouť u kaple P. Marie Sedmibolestné v Hlúšku, v sousedství dolní části cyklostezky vedoucí od Buchlovic. V letošním roce pouť oslavila své kulaté 10leté výročí vzniku.

Procesí, obohacené krojovanými poutníky, se tentokrát odebralo k nedávno zrekonstruované břestecké zvonici z roku 1888, které požehnal farář P. Mgr. Rudolf Chmelař. Dále se odebralo ze středu obce ke kapličce, kde byla pod korunami stromů, ve veskrze příjemném prostředí a v krásném teplém počasí, sloužena mše svatá. Mši obohatil zpěv buchlovického farního sboru a zahrála dechová muzika Buchlovjané. Na konci mše představil břestecký starosta RNDr. Jindřich Krušina novou publikaci, vydanou k 10. výročí břestecké krojované pouti a k 300. výročí postavení kaple P. Marie Sedmibolestné v Hlúšku. Publikaci, napsanou ing. Miroslavem Netopilem, následně posvětil P. Chmelař.

Poté se již poutníci, mezi nimiž bylo i více Buchlovjanů, odebrali na pouťovou veselici, uskutečněnou v místech Na Prádle (pod břesteckou zvonici), kde všechny čekalo bohaté občerstvení s burčákem, pivem, limonádou, štamprlkou slivovice a výtečným pečeným masem s chlebem a hořčicí. K příjemné odpolední zábavě vyhrávala skupina LCR Pavla Martináka. Škoda, že tentokrát nemohli kvůli koronavirovým opatřením přijet přátelé z břestecké družební obce, slovenského Selce, s nimiž je tradice břesteckých poutí úzce spjata.

Text a foto Bořek Žižlavský

Obrazy malíře Františka Makyty ozdoby veřejné prostory

Na 2. straně obálky dnešního zpravodaje otiskujeme dva obrazy buchlovického rodáka, malíře Františka Makyty – hrad Buchlov a zámek Buchlovice, které dostal v měsíci srpnu městyse Buchlovice darem od paní Evy Matouškové z Ústí nad Labem, malířovy neteře. Paní Matouškové tímto ještě jednou děkujeme za tento velmi cenný dar. Obrazy budou umístěny v prvním patře budovy Úřadu městyse Buchlovice a v Muzeu v Podhradí, aby si je mohli všichni zájemci dobře prohlédnout.

– Někdy před prázdninami mně zazvonil v práci telefon. Představila se paní Matoušková, která nabídla obci několik obrazů a keramiky malíře a keramika Františka Makyty na výběr. Zbystřil jsem, aniž bych nabízená díla ještě viděl, a vzpomněl si na mého otce, který „Frantu Makytu“, malíře, narozeného a žijícího v dětství a mládí v buchlovickém Dolním Podvinohradí, někdy vzpomíná. Ostatně Makytův dům v Podvinohradí stojí dodnes v té podobě, jak jej tato rodina opustila někdy před padesáti lety. Přestože změnil majitele, je trvale neobydlen a rok od roku mu přirůstají hlubší a hlubší stařecké vrásky...

Vlevo František Makyta, vedle Ivan Jakeš
ve společném ateliéru, cca 1965.

František Makyta – Zátiší s vázou

V následující elektronické korespondenci přišly od paní Matouškové fotografie všech nabízených děl. Jednoznačně zvítězily dvě – rozměrná olejomalba na plátně krajiny s Buchlovem, rozměrů cca 120 × 100 cm a olejomalba na překližce zámecké zahrady se zámekem v Buchlovicích, rozměrů cca 30 × 40 cm, oba obrazy v zachovaných zdobených rámech. Ostatní Makytova malířská a keramická díla se přímo nevztahovala k našemu kraji.

Následovala doprava vybraných obrazů zásilkovou službou do Buchlovic, která možná trošku zamotala dárkyni hlavu, zvláště zabalení tak rozměrné zásilky, aby přišla v pořádku a neutrpěla přepravou až z druhého konce republiky. S nedočkavostí jsme otevřeli precizně zabalený a vystlaný balík a poté se už kochali oběma signovanými obrazy Františka Makyty, jež vytvořil patrně někdy v padesátých letech.

S Evou Matouškovou jsme se následně potkali v Buchlovicích, kam přijela se svými blízkými příbuznými. Přijely tři příjemné dámy, jedna s manželem z Vídně. Pohovořili jsme, navštívili naše muzeum, a přestože měli v úmyslu ve stejný den odjet dál, natolik se jim u nás zalíbilo, že se u nás v městečku ubytovali a zůstali do druhého dne s návštěvou večerního vystoupení Pražského výběru a dalších buchlovických pamětihodností.

Bořek Žižlavský

Nyní vás seznámíme s životní poutí Františka Makyty, kterou se podařilo vypátrat, zpracovat a napsat paní Evě Matouškové:

František Makyta – malíř, keramik, grafik, pedagog, vynálezce... se narodil 6. 8. 1924 v Buchlovicích, v domě čp. 134 v Dolním Podvinohradí v rodině zedníka Antonína Makyty a matky Anežky, rozené Dobiášové, která sloužila v buchlovickém zámku. Pocházel z osmi dětí, z nichž se dospělosti dožilo pouze šest – Ludmila, Anna, Antonie, Josef, František a Anežka. Již v základní škole si jeho nadání všiml učitel a doporučil rodičům, aby syn rozvíjel malbu a studoval (ze vzpomínky neteře Evy). Po 2. světové válce byl činný v odboji (vzpomínky synovce Milana).

Jako jediný z dětí dostal možnost studovat ve Zlíně Baťovu školu umění, která se později změnila na Státní uměleckoprůmyslovou školu a přestěhovala se do Uherského Hradiště, kde v roce 1954 absolvoval v oborech grafika a malba (ze vzpomínek výtvarníka Ivana Františka Jakeše). V Liberci byl již ženatý s Vlastou z Chomýže, sboristkou v divadle, kde pracoval jako výtvarník. Ve sklepě v paneláku, kde bydleli, měl ateliér. Měli spolu syna Aleše (nar. 1958). Bylo to velmi šťastné a plodné období (vzpomínky výtvarníka I. F. Jakeše).

První osudová rána přišla v letech 1967/1968, kdy jeho milovaná manželka Vlasta těžce onemocněla a zemřela. Od té doby byl nešťastný, ale staral se velmi dobře o syna. Hodně jim pomáhala sestra Anna, která bydlela rovněž v Liberci. Také ostatní rodiny sester spolupracovaly, navštěvovaly se, scházely se společně ve dnech volna, o dovolených a o prázdninách (vzpomínky neteře Evy). Touto skutečností a změnou ve společnosti se mu změnil život i po pracovní stránce. Začal pracovat v tehdejší domě dětí a mládeže, kde měl výtvarný ateliér a odpoledne vyučoval. V rámci pedagogické práce se účastnil pořádání dětských letních táborů. Také začal pracovat pro tehdejší město Liberec jako uměleckoprůmyslový výtvarník – tendenční, agitační, dnes již neznámé práce (žardány ve městě, mozaika ve spořitelně).

Druhá osudová rána přišla po zlomenině nohy milovaného syna Aleše. Lékaři zjistili těžkou nemoc, tehdy v podstatě neléčitelnou, kosti nesrůstaly. Voperovali mu do nohy strojek se šrouby, a tento strojek už měl napořád. Aleš se s tím musel naučit žít, ale Frantík, tak se mu v rodině říkalo, to velmi těžce nesl, protože Aleš byl velmi nadané dítě, kresba, hudba, sport. Přes všechny útrapy a časté pobyty v nemocnicích vystudoval Aleš hru na kytaru, v dospělosti odešel do Prahy a živil se v různých kapelách jako kytarista (kapely Evy Hurychové, Marcely Holanové, Pavla Foresta). Aleš zemřel v 53 letech (vzpomínky neteře Evy).

V 70. letech se Frantík znovu zamiloval do mladé, 25leté ženy Zdeňky, která přišla do Liberce z Moravy. Oženil se s ní a měli spolu brzy dvě dcery – Andreu a Sylvii. V těchto letech byl šťastný ze svých dcer a rodinného života. Bydleli společně i se synem Alešem. Umělecké nadání už bylo zřejmé i u mladší dcery.

Třetí osudová rána přišla v době, kdy měla starší dcera nastoupit do školy. Tehdy se manželka Zdeňka rozhodla, bez rozloučení, s dcerami odejít od Frantíka. Zamířila zpět na Moravu. Toto byla poslední rána, kterou už Frantík nemohl unést a vzal si život. Přesné datum neznám. Stalo se tak někdy na přelomu let 1978-1979 (vzpomíná bývalý spolupracovník, výtvarník z Liberce, který nechce být jmenován).

S poděkováním milé paní Václavě Palánové z liberecké radnice, která mě vyslechla a spojila s panem ing. Luborem Franců, který mě, díky své demografické a společenské znalosti (Česká beseda v Liberci) propojil s panem Janem Mohrem a ten dál s panem J. Hofmanem, až se má prosba dostala k panu výtvarníkovi Ivanu Františku Jakešovi, spolužákovi mého strýce, Františka Makyty. Díky za pomoc při sestavování životopisu i mému bratrovi Milanovi.

Jak Ivan Jakeš (nar. 1935) potkal Frantu Makytu

První jednání

Je to již velmi dávno. Po dvou letech studia na Státní umělecko-průmyslové škole ve Zlíně (bývalá Baťova škola umění) se František Makyta přestěhoval i se školou do Uherského Hradiště, kde v roce 1954 absolvoval. Studoval grafiku a malbu. Já jsem tam nastoupil až v roce 1952, takže jsme se setkali po dobu dvou let, ale byl jsem v jiném (spíše sochařském) ateliéru. Byla to doba nezapomenutelná. Vztahy žáků a profesorů byly dosti volné v celkově přátelském ovzduší.

František Makyta – Zátíší s meruňkami

Nezapomenu na divadlo, které se ve škole hrálo. Franta hrál hlavní úlohu v kuse, který se jmenoval „U asendy“, což jsou vojenské odvody. Představoval prof. Karla Hofmana (pozdějšího národního umělce), jenž byl odborně lékařsky zkoumán, zdali se hodí pro vojenskou službu. Hrál to v podvlékačkách a věrně napodobil i valašský akcent K. Hofmana. Bylo to úžasné a na přání pana profesora se to muselo ještě jednou hrát. I já jsem byl u pana profesora (Kadely, jak jsme mu říkali) „oblíben“. Jednou mně sdělil: „Synku, ty ses na školu dostal omylem. Ty jsi měl na Valašsku ovečky pást.“ Snad měl pravdu. Rádi jsme tam byli, hráli jsme muziku a víno popijeli, kreslili, malovali a modelovali a skopičiny vymýšleli.

František Makyta – nádoba, kamenina

Mateřství, detail kameniny

Druhé jednání

To bylo asi někdy mezi roky 1963–1967. Nevím, jak k našemu setkání došlo, ale to už jsme byli ženatí mládenci a působili jsme v Liberci. František, rodák z Moravy, měl manželku z Chomýže v hostýnských horách. Příjemná, půvabná dáma působila jako sboristka v liberecké opeře. On sám působil také v tomto divadle jako výtvarník. Měli chlapce jménem Aleš. Později František působil ve školství a také byl členem umělecké komise při ČFVU v Liberci. Já, rodák z Velkých Karlovic na Valašsku, jsem si našel manželku také z Moravy – z Chropyně. Věnovala se tehdy zahraničnímu obchodu. Měli jsme dceru a později syna.

Abychom lépe využili naši činnost na UMPRUM, František sehnal pro naše tvůrčí záměry místnost „ateliér“ v paneláku, kde bydlel. To bylo velmi příjemné místo s ústředním topením. I já jsem to měl z našeho činžáku jen 200 metrů. Tam jsme se mohli každý věnovat své privátní činnosti a setkávat se. František se věnoval hlavně užité grafice – to si vyžadovalo velkou preciznost. Já jsem využíval své fantazie a snů, a tak jsem maloval převážně krajiny a figury. Něco jsem i modeloval, ale to nešlo v našem „ateliéru“. Také jsme spolu realizovali jeden větší reliéf do architektury. Zažili jsme toho hodně ve městě tak bohatém na kulturu. Také jsme podnikali výlety do kraje za Ještědem. Auta jsme neměli, tak vlakem. Vzpomínám si, že jsme všichni navštívili jednu stařenku v chaloupce s hlíněnou podlahou někde za Ještědem za účelem získání starých hrnků. Hrnky jsme si odvezli, ale také velké množství blech. Následující hodiny a dny byly dramatické, ale i veselé, jak jsme bojovali proti velké přesile.

V roce 1967 jsem se s rodinou vrátil zpět do náruče moravské – do Valašského Meziříčí. Postavili jsme (ale ne sami) dům a tímto byly vytvořeny vhodné podmínky pro volnou tvorbu a u manželky pro tlumočení a překlady. Děti mohly pokračovat v mých šlépějích.

Tož tak. Máme na Makytovy pěkné vzpomínky a bylo jich mnoho. Díky za toto setkání.

S pozdravem

Ivan František Jakeš

Chudý český výtvarník z boží milosti, zatím ještě činný, ale 25 let důchodce.

Pozvánka do ojedinělého muzea

V koloběhu času

„Uctívá poklona pane Adler, mají to tady moc hezké. A ta stavba zvenčí, no to je, panečku, moderna, až oči přechází. Mají prosklenou terasu, byty a také prý velké skladové prostory. Mezi námi, pane Adler, to museli hodně investovat, že jim tady takovou stavbu povolili. Jářku, zde stály staré historické židovské domy. Ta krásná hala a regály plné zboží...“ „Služebník, jaké mají přání a co přišli nakupovat? Nebo, jen tak ze zvědavosti zde podupávají a vyptávají se?“ „Ale, prasátko mě narušilo dveře v krmíku, tak nějaký pevný pant a hašpru.“ „No to je ale lapálie, jdou za mnou, semhle k regálu a vyberou si, jak je libo,“ usmál se pan Adler a něco si broukal pod vousy v tom slova smyslu, že i malý zákazník je přece jeho pán.

Čas běžel a éra první republiky se blížila ke svému konci. Přišla válka a Židům nastaly zlé časy. Kdo zavčas emigroval, ten přežil. Skončila válka, přišel čas převratu a znárodnění. Vybudované majetky rázem změnily majitele a zlatým časům tak bylo odzvoněno. Z Adlerova obchodního domu se časem stal širokým okolím vyhledávaný kovomat, pak v něm sídlila šicí dílna a pak... nic. Budova ve stylu funkcionalismu z roku 1936 začala chátrat, přestože měla majitele. Avšak podnikatelský záměr jaksí nebyl. Tak bylo nějak... napořád zavřeno.

Nadešel rok 2016 a začalo to vypadat, že se začíná blýskat na lepší časy. Budovu koupil podnikatel a znalec starožitností pan Radim Kopálek. S koupí nemovitostí se mu splnil jeho životní sen, ale zároveň přibyla velká spousta práce a starostí. Jeho radost byla velká, když sehnal původní projektovou dokumentaci vily Adler. Vše počalo nabírat ten správný směr a duch obchodního domu se počal vracet na své místo. V kalendáři byl měsíc červenec roku 2020 a koloniál Adler slavil své otevření. – Kouzlo okamžiku doplňují reklamní cedule, knížecí kočár, starý automobil a na čtyřicet historických motocyklů různých značek. K vidění jsou jízdní kola, dětské hračky, technické unikáty a starožitnosti. Návštěvník nahlédne do živností první republiky, jako je koloniál, hospoda, fotograf, lékárna, nebo třeba trafika. Prohlídku domu umocní vyhlídková terasa, odkud se nabídne nevšední pohled na zámek.

„Mami podívej, to je krásná, a to zdobení!“ „To je stará pokladna, Maruško,“ vysvětluje návštěvnice a usmívá se. „Máte to tady moc hezké.“ „Děkuji, to mě těší,“ pronáší spokojeně pan majitel. „Ta pokladna má svůj příběh zrovna tak, jako spousta věcí tady v koloniálu. Jednoho času se pokladna odtud někam přemístila a nikdo o ní nevěděl. Mě se ji pak povedlo koupit. Tak se tedy tato krásavice mohla po desítkách let vrátit tam, kde skutečně patří.“ „To je moc pěkný příběh... a můžeme zde fotit?“ „Samozřejmě že můžete, vždyť já tu krásu nemám jenom pro sebe,“ oznamuje s radostí pan Kopálek a usmívá se.

Své kroky můžete směle nasměřovat do Uherského Ostrohu a obchodní dům Adler vás přivítá tak, až se vám trochu zastaví dech. Zatím se to ještě moc neví, a tak nejsou žádné fronty. Nehrozí také to, že byste v epidemii koronaviru nedodržovali dvoumetrovou vzdálenost, ale roušku si vzít můžete. Vězte, že i přes roušku na vás dýchne atmosféra první republiky československé prezidenta Tomáše G. Masaryka. Vše je dokresleno tóny dobové hudby a duch pana obchodníka Adlera je zde přítomen. „Služebník, pojdte dál, uctívá poklona, vítejte u nás.“

Vladimír Procházka, Foto -bž-

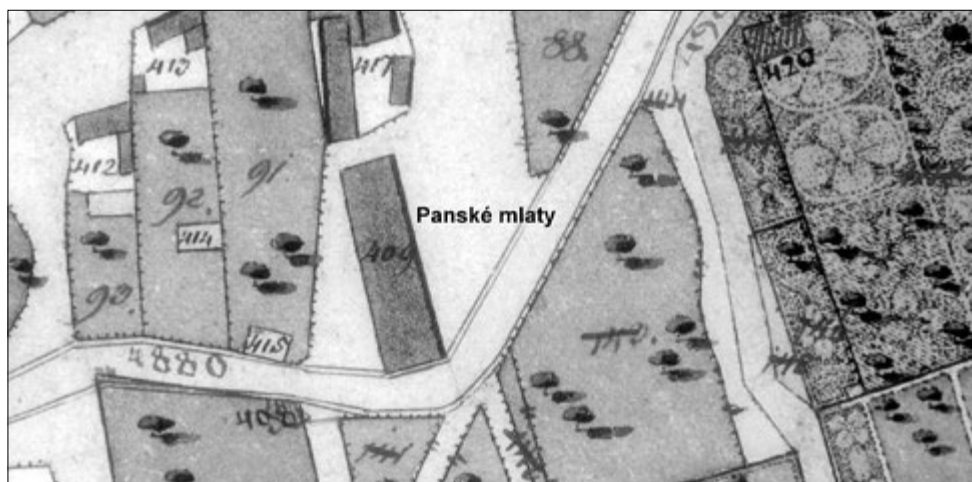
Co prozrazuje latinský nápis

Mnozí z nás téměř denně chodíme kolem latinského nápisu, namalovaného na štítové zdi bývalých panských mlatů, v současnosti Muzea Podhradí Buchlovice, naproti vchodu do zámku. Jeho české překlady se v minulosti lišily. Ten nejnovější zní: „Když byla postavena nová silnice, byly sýpky velmi zkráceny a skví se péčí hradního pána novým průčelím.“ V nápisu jsou barevně odlišena písmena, která v součtu dávají letopočet 1934.

Nápis, který v uvedeném roce nahradil nápis předchozí a jiný, tedy není nijak starý, jak by se na první pohled zdálo. Nápis souvisí s výstavbou nové státní silnice kolem panských mlatů v polovině třicátých let minulého století, jež si vyžádala zmírnění původní větší zatáčky a tím i odbourání části z původní délky mlatů. Tato žulou dlážděná silnice je v provozu dodnes.

V přiloženém snímku z mapy tzv. stabilního katastru z roku 1827 je možné si porovnat původní délku panských mlatů s délkou dnešní a celkovou situací tehdejší silnice a umístění staré zámecké zdi, kterou právě v minulých třicátých letech a v souvislosti s výstavbou nové silnice nahradila zídka současná, vyšší a zdobenější. (-bž-)

Fotografie někdejší cihelny pocházejí ze šedesátých let 20. století. Tehdy byla obecní cihelna ještě v provozu a nabízela stavebníkům z Buchlovic a okolí klasické cihly. Dobu založení cihelny neznáme. Vyhloubený hliník se stavbami se již ale čitelně objevuje v mapě stabilního katastru Buchlovic z roku 1827. Skutečné stáří panské cihelny je však starší. Podle tradice se zde vyráběly cihly i na stavbu buchlovického kostela počátkem čtyřicátých let 17. století za majitele buchlovského panství Miloty ze Zástřizl.

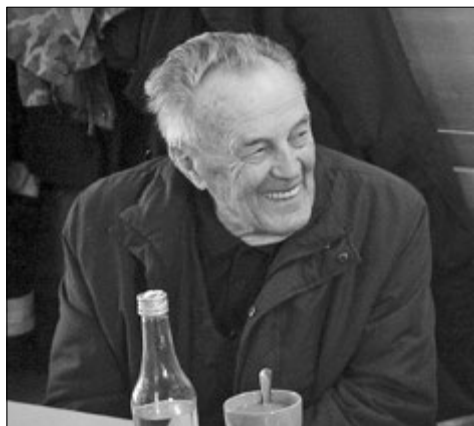

V měsíci srpnu oslavili svou zlatou svatbu manželé Sylvie a Zdeněk Bílkovi z ulice Arnošta Hrabala. K tomuto významnému společnému výročí manželům Bílkovým přejeme hodně štěstí, zdraví a pohody do dalších let společného života. (foto -bž-)

Vzpomínka na Miloslava Vítku (1933–2020)

Dne 5. září 2020 dotlouklo srdce obětavého člověka, aktivního člena místních včelařů, zahrádkářů i hasičů – kamaráda Miloslava Vítku z Buchlovic. Patřil k těm šťastnějším včelařům, jimž se podařilo vychovat včelařského nástupce – svého vnuka, který bude jistě kráčet v dědečkových šlépějích. Miloslav Vítek již v útlém mládí převzal zálibu ve včelaření po svém dědovi a prožil tak u včel celý svůj život, dobrých sedm desítek let. Z toho část ve včelařských funkcích.

„Včelařství je moc krásné řemeslo i záliba. Je to pěkný, dobře se na to dívá,“ řekl jednou pan Vítek a jeho paní hned dodala: „Ráno náš tatínek vstane, první se jde podívat na včely. Říkám mu – pro pána krále, co tam pořád chodíš? Večer, než jde spát, zase se jde podívat na včely. Povídám – co jim chodíš vykládat pohádky, nebo je počítáš?“

Panu Miloslavu Vítkovi přejme pokojný odpočinek. Kdo jste jej znali, vzpomeňte.

Miroslav Smatana

jednatel ZO ČSV Buchlovice

Rozloučení s tatínkem

Jako kněz mám za sebou už stovky pohřebních obřadů. Přesto mít pohřeb vlastního tatínka je pro mě něco, v čem mě ta dvacetiletá zkušenost duchovního situací nijak moc neulehčuje. Uvědomuji si, že takové loučení je pro mne důkladnou prověrkou v tom, jak hluboce jsem ztotožněn s nadějí, o které se mi na jiných pohřbech mluví mnohem snadněji. Když totiž Pán Ježíš připravoval učedníky na svůj odchod, říkal jim: Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu ke svému Otci. Možná by nám to tatínek po všech těch trampotách s nemocemi posledních let řekl podobně. Měli byste se radovat, že si mě Nebeský Otec vzal tam, kde mi bude dobře. Tak si říkám, jestli je moje přesvědčení o tomto cíli věčného života tak silné, aby to bylo důvodem radosti, že tam tatku teď doprovázíme. Proč mám místo toho pocit, že se z mého života vytrácí něco nenahraditelného, po čem zůstane jakoby prázdné místo? Na jednu stranu je celý můj život a moje služba postavena na přesvědčení, že Pán Ježíš se za nás obětoval právě proto, abychom se pak mohli jednou spolu s ním radovat po celou věčnost. Takže bych měl být rád, že mohu k takovému cíli tatínka doprovodit. Dnes však musím přiznat, že je to pro mě těžké.

K tomu ale chci dodat: Věřím tomu, že bych se měl radovat, jenom to teď nedokážu. Ještě že v Písmu svatém se dají najít odpovědi na nejrůznější otázky a příklady, které si můžeme vztáhnout na různé situace v našem životě. Při čtení z evangelia jsme totiž slyšeli, jak i Pán Ježíš byl dojat a zaplakal u hrobu Lazarova. Přitom ale o chvíli dřív řekl Martě: Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. Tak se mohu opřít o tuto biblickou událost i v tom, že víra ve vzkříšení se nevylučuje s dojetím a smutkem při loučení s blízkým a drahým člověkem. Teď už bych chtěl jen Pánu Bohu za jeho život poděkovat a tatínkovi vyjádřit vděčnost za to, v jaké rodině jsme mohli vyrůstat. To pokojné a harmonické prostředí, pracovitost a důkladnost, ochota pomoci každému, kdo potřeboval, to vše jsem v dětství a mládí bral u tatky s jakousi samozřejmostí, než jsem postupně poznával, jak vzácné jsou to hodnoty a jak často mezi lidmi chybí. Jsem přesvědčený, že tím vším byla dlážděna jeho životní cesta vedoucí nakonec až do věčného společenství s naším Nebeským Otcem. A tak věřím, že se mohu těšit na to, až se jednou opět setkáme u našeho Pána v jeho milující náruči.

P. Josef Zelinka, syn, kněz

V měsíci říjnu 2020 slaví svá kulatá a půlkulatá jubilea tyto spoluobčané:

paní Olga Kašpárková

pan Jan Schejbal (Domov pro seniory Buchlovice)

paní Zdeňka Burešová (Domov pro seniory Buchlovice)

pan Štefan Vanko

paní Jindřiška Kučíková

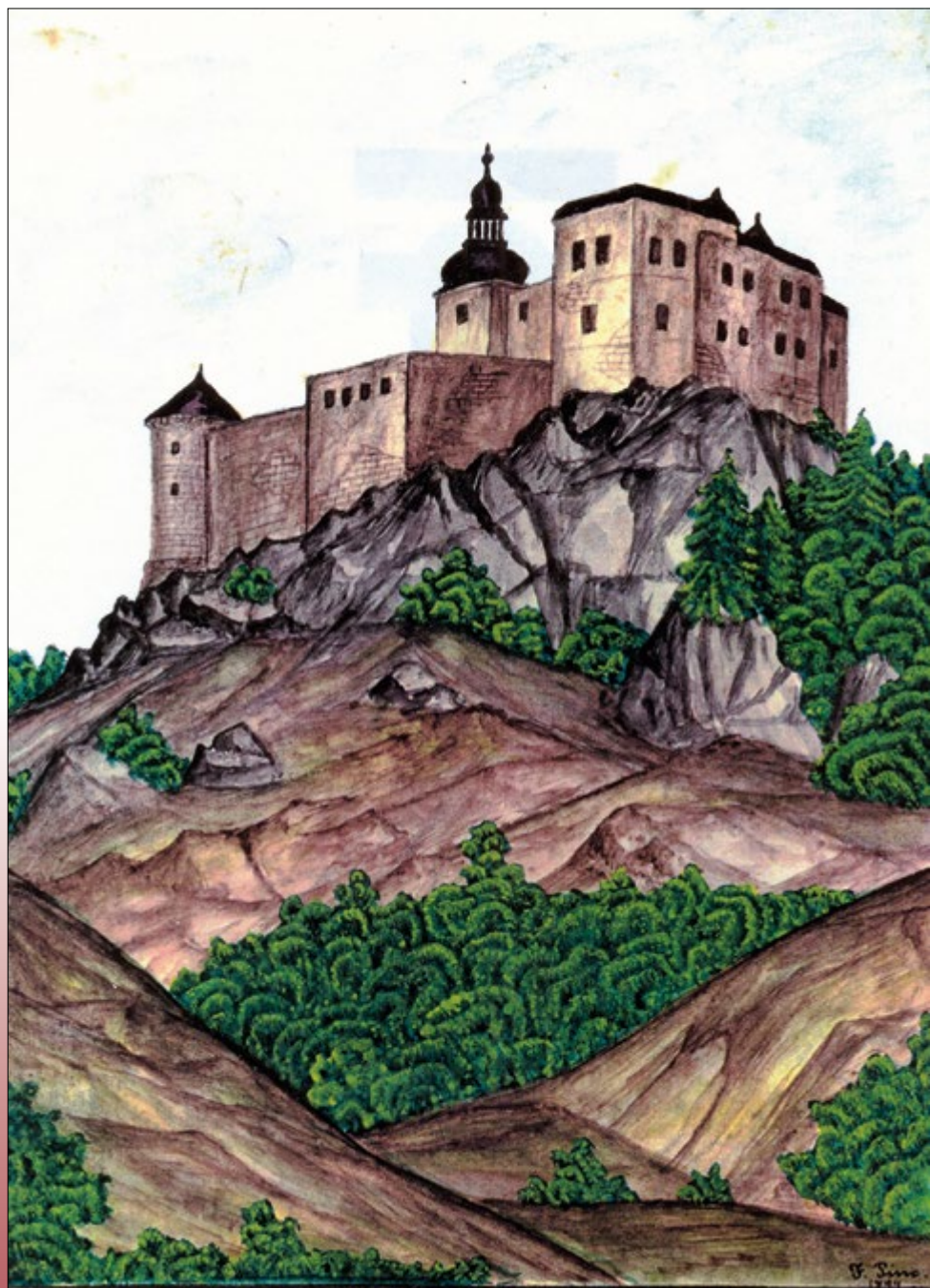
pan Pavel Benešovsky

paní ing. Marie Daňhelová

Všem oslavencům přejeme do dalších let života všechno nejlepší, zdraví a štěstí.

Omlouváme se za nedopatření, ke kterému došlo v minulém čísle Buchlovského zpravodaje, kdy bylo u jména oslavence, pana Ivana Krejči, nesprávně uvedeno, „Domov pro seniory Buchlovice“. Děkujeme za pochopení.

Redakce BZ

HRAD BUCHLOV NA MORAVĚ.

Pohlednice hradu Buchlova odeslaná roku 1897, na které je použito kresby Františka Pince z roku 1894.

Vzpomínka na léto. Na nádherně kvetoucím bodláku u cyklostezky do průmyslové zóny při vjezdu do Buchlovic se pase čtveřice bělásků. (foto -bž-)

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

(periodický tisk územního samosprávného celku)

Vydává městys Buchlovice, náměstí Svobody 800, 687 08 Buchlovice, IČ 00290866,

tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně, řídí redakční rada, výkonní redaktori

Mgr. Pavla Večeřová, Mgr. Vlastimil Kořínek, Bořek Žižlavský, Iveta Rosůlková.

350 výtisků. Den vydání 22. 10. 2020. Cena 14 Kč

Registrační číslo MK ČR E 13102

Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.

Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s.r.o., Buchlovice

SPOLEK PRO ROZVOJ CESTOVNÍHO RUCHU MĚSTYSE BUCHLOVICE

Jako předseda spolku bych Vás rád seznámil s činností spolku cestovního ruchu.

Jako první je nutné zmínit, že tento spolek vznikl z důvodu sjednocení priorit podnikatelů v cestovním ruchu v Buchlovicích. Díky aktivní činnosti všech zákládajících členů se nám podařilo zrealizovat spoustu projektů a nápadů, které se konzultovaly a předávaly obci Buchlovice. Bohužel jsme ne vždy dostali většinovou podporu od zastupitelů obce a tím pádem spousta projektů nebyla zrealizovaná (např. cyklostezky, chodníky, osvětlení, ...).

Jedna z velkých věcí, do které jsme se přibližně před devíti lety pustili, bylo udržení provozu obecního kempu Smraďavka. Autokemp se tehdy nacházel v tíživé situaci, neboť obecní zastupitelstvo se nechalo oslnit potencionálním kupcem a investorem, který nasliboval velké investice a po dvou letech nebyl schopný zaplatit domluvenou kupní cenu. Prodej kempu se tím pádem neuskutečnil a obci zůstal ne provozu schopný kemp.

Jakožto spolek jsme tedy dostali do nájmu areál kempu a každým rokem jsme se snažili kemp zvelebovat. Po převzetí jsme první rok spolu s obcí dávali kemp do provozu schopného stavu, následující rok jsme obnovili provoz kempu. Do dnešního dne se nám podařilo zrealizovat nespočet projektů, které můžete vidět na fotografiích. Největším projektem, na kterém se podílela i obec Buchlovice, bylo vytvoření kompletní revitalizace zeleně a výsadby stanové louky do stylu bludiště. Tento nápad naši návštěvníci velmi oceňují, neboť získáváme samé kladné ohlasy.

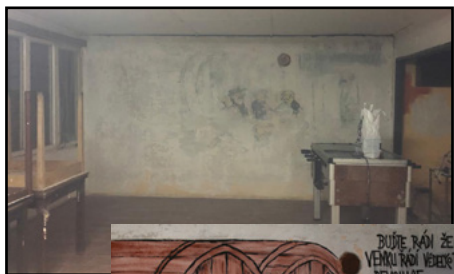
Nyní se těšíme na vybudování nového koupaliště v kempu, neboť většina nynějších zastupitelů měla ve volebním programu jako prioritu nový bazén v ATC Smraďavka, který by bez pochyb posunul kemp na jinou úroveň.

Pavel Krystýnek (předseda spolku)

laviček, pokusili jsme se upravit terasu a pomalu jsme se pustili do renovace vnitřních prostorů autokempu.

Jsme moc rádi, že i v dnešní uspěchané době se podařila najít skupinka lidí, kteří byli ochotni věnovat svůj volný čas a podílet se na předsezónní přípravě kempu a nebáli se přiložit ruku k dílu za unikátní guláš, který měl spíš blíže k rajské omáčce.

Před

Po

Letošní koronavirovou krizi jsme naplno využili a připravili jsme pro všechny příznivce autokempu Smradávka několik novinek.

Rekonstrukci jsme zahájili velkou brigádou 28. dubna 2020, kdy jsme během jednoho úterý stihli obrousit a natřít několik

Znovuobjevená malba Vladimíra Rencína

I přes mnoho negativních ohlasů jsme se pustili do rekonstrukce vnitřních prostorů bufetu, kdy prvním důležitým krokem bylo vymalování celých prostorů. Při seškrabování původních nátěrů jsme objevili v katastrofálním stavu starou karikaturu od známého kreslíře Vladimíra Rencína.

Obrovské díky patří Evě Mackové Šustkové, která nám tuto starou karikaturu pomohla obnovit.

Doufáme, že se nám tímto alespoň podařilo navrátit příjemné vzpomínky na tehdejší dobu.

Na základě zkušeností ze sezóny 2019, kdy byl bazén celé léto mimo provoz, jsme se rozhodli pro realizaci menšího bazénu o rozměrech 10 x 5 metrů a hloubce 132 centimetrů.

Mezi naše předchozí investice patří vybudování beachového hřiště, které se nám podařilo vybudovat v roce 2019

Tento bazén byl po celé léto přístupný jak pro ubytované hosty, tak pro veřejnost pod poplatkem 30 Kč na celý den.

Díky zavedenému vstupnému jsme získali informace o tom, že chystaná rekonstrukce bazénu v kempu určitě bude úspěšným krokem kupředu Obce Buchlovice.

